

ikke er straffet for noget, som ikke har begået kriminalitet; det er mennesker, der ikke har gæld til det offentlige; det er mennesker, der har opholdt sig i Danmark i en årrække; og det er mennesker – rigtig mange af dem, går jeg ud fra – som forsørger sig selv sådan stort set. Disse mennesker, som opfylder de kriterier, som er sat op, eller som er naturlige at sætte op, ja, de bør da tildeles dansk statsborgerskab. Det synes i hvert fald jeg.

Men så er der jo nogle, som har begået kriminalitet og er straffede, som har en stor gæld til det offentlige, eller som ikke rigtig kan det danske sprog – måske kan de overhovedet ikke det danske sprog. Disse mennesker bør efter min opfattelse ikke have dansk statsborgerskab. Og det, at man ikke har dansk statsborgerskab, betyder jo ikke, at man så ikke får sociale ydelser, kontanthjælp og alt muligt andet. Det får man jo, hvis man har fast opholdstilladelse i Danmark.

Så kommer alle disse ting, som bl.a. hr. Poul Nødgaard omtalte som noget, »man får forærende«. Det har ikke noget med dansk statsborgerskab at gøre; det går jeg ud fra at ministeren kan bekræfte.

Nej, ved dansk statsborgerskab får man et pas, og så er det danske system og ambassaderne med til at hjælpe en, hvis man har problemer i udlandet, og så har man ret til at stemme til Folketinget. Det er det, der ligger i det. Og de mange, der opfylder kriterierne og er ordentlige mennesker og har lært sig dansk, skal have det, for dem er det en festdag, og det vil jeg godt være med til at stemme for.

Men så er der de andre, og der står jo i grundloven, at man tildeles statsborgerskab ved lov, og det er sådan en lov, vi har med at gøre. Derfor må man jo i udvalgsarbejdet vurdere, om disse mennesker opfylder de krav, som man synes der bør opfyldes for at være dansker. Det er en politisk beslutning for hver enkelt i Folketinget. Og for at håndtere det har man jo altså lavet nogle retningslinjer, som partier, der repræsenterer et flertal i Folketinget, har indgået, og som jeg på linje med den konservative ordfører må sige at jeg ikke kan tilslutte mig fuldt ud.

Jeg synes, det er helt forkert, at man kan give dansk pas og statsborgerskab til mennesker, der ikke forstår et levende suk dansk. Og man har jo så besluttet i denne aftale om retningslinjer, at er de over 65 år, så er det ikke et krav, at de

kan tale eller forstå noget som helst dansk; de får statsborgerskab alligevel.

Det er ikke rimeligt, heller ikke for den enkelte. Det bliver ikke forstået i udlandet, at man kan komme og vifte med et dansk pas og så ikke forstår dansk, og at man skal have en tolk til at oversætte til et fremmed sprog set med danske øjne. Det er ikke rimeligt. Jeg kan ligesom den konservative ordfører ikke være med til det.

Og dette med, at personer, der er udvist af Danmark for kriminalitet, også har mulighed for at få dansk statsborgerskab, ligger også i den aftale, som Det Konservative Folkeparti ikke kunne være med til. Jeg er også enig med den konservative ordfører på det område.

Men så kommer spørgsmålet: Hvad skal man så stemme til sidst? Når man har de mange mennesker og nogle – de fleste formentlig – bør have dansk statsborgerskab, endda med klapsalver til, mens der så er nogle, som ikke kan tale dansk, der er nogle, der er straffede, der er nogle, som man ikke synes bør have dansk pas og dansk statsborgerskab, hvad skal man så stemme til sidst? Skal man stemme nej, så de mange mennesker, som opfylder betingelserne, ikke får det, eller skal man stemme ja, så der er nogle af dem, som nogle her i Folketinget synes ikke burde have det, der så sluses med?

Jeg vil i forbindelse med behandlingen bede ministeren og Folketingets partier om at opdele forslaget, sådan at de, der ikke er nogen som helst problemer med, og som bør og skal have dansk statsborgerskab med klapsalver, kan få det, og at de andre så kommer ud til en specialvurdering, så vi ikke kommer i den, jeg havde nær sagt forbandede situation, at vi skal stemme for noget, hvor man ikke kan gøre det rigtige, fordi det er blevet et stort bunkebryllup.

Det er min indstilling til det. Hvad jeg så rent faktisk vil stemme, hvis man følger den hidtidige procedure, vil jeg gøre rede for, når vi kommer frem til tredje behandling.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil på samme vis som Venstres ordfører i denne sag glæde mig over, at det lykkedes i april måned 1999 for seks partier her i Tinget at blive enige om nye retningslinjer for måden, hvorpå man i Indfødsretudvalget behandler disse sager, og som ender med, at vi her i Folketinget til sidst kan give mennesker, der opfylder de kriterier og retningslinjer, mulighed for at få dansk statsborgerskab.